



Razmišljanje o poukama i savjetima (Meka)

Hatib: dr. Salih ibn Abdullah el-Humejd

23. muharemu 1442. po Hidžri / 11. septembar 2020.

Hvala Allahu, Koji je sve propisao i odredio, dozvolio da se sve odvija prema Njegovom praiskonskom znanju i odredio početak i kraj svega. Zahvaljujem Mu na obilnoj dobroti i blagodarnosti, zahvalnošću koja je neprolazna i koja nema kraja. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Uzvišenog i Velikog, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i Poslanik, uspostavio je i uzdigao znamenja vjere, neka su na njega Allahova milost, mir i blagoslov, i na njegovu porodicu i ashabe, svjetiljke i svjetlost u tminama, tabiine i sve one koji ih slijede u dobročinstvu i koji idu putem sunneta, ujutro i navečer.

O ljudi, oporučujem sebi i vama bogobožnost. Bojte se Allaha, Allah vam se smilovao. Istinska plemenitost je u bogobožnosti, istinski ponos je u pokornosti, istinsko poniženje je poniženje grijeha, istinska druželjubivost ogleda se u dobročinstvu, a istinska otuđenost je u činjenju zla. Blagodati je svako iskušenje u kojem je Allah uz tebe i nije te napustio.

Čovjekov život na dunjaluku ima etape. Čovjek živi na dunjaluku, a zatim odlazi. Svaka duša približava se svom edželu, a udaljava od nade. Odlučan je onaj koji obračunava svoju dušu svaki dan, i čini ono što će mu koristiti na Dan povratka, kako bi sreo svog Gospodara s najboljom poputnicom: "Tada će ispitivani biti, i nijedna tajna vaša neće sakrivena ostati." (El-Hakka, 18)

O muslimani, jedna godina je prošla, a počela je druga. Blago onome ko čuva dane i vrijeme, i koji je svoju dušu uposlio djelima koja vječno ostaju, a propao je onaj koji je bio nemaran i koji će na Sudnjem danu požnjati samo bol i žalost.





Poštovani vjernici, za ovu hutbu odabrao sam neke izreke i mudrosti, koje su izgovorili islamski učenjaci i mudraci, možda nam budu pouka i podstaknu nas na samoobračun, dok ispraćamo jednu, a dočekujemo drugu godinu.

O muslimani, dunjaluk je ispunjen iskušenjima, opisan je kao obmana i poznat je po prolasku i nestanku. Njegova stanja ne traju i njegovi stanovnici nemaju sigurnost, čas su u radosti i užitku, a čas u brigama i iskušenjima, koja ih “pogađaju” svojim strijelama i “prže” svojom vatrom. Koliko je bašti prekrivenih lijepim cvjetovima, a onda im dođe Božija zapovijed i postanu poput zdrobljenog lišća. Raduješ se i vidiš ovaj svijet nasmijanim, tuguješ i vidiš ovaj svijet uplakanim. Kada bi samo malo razmislio, shvatio bi da si ti taj koji se smije i plače, a ne dunjaluk, on se ne mijenja. Ono što se mijenja jesu duše, srca, ponašanje i djela.

O vjernici, ishod stvari nepoznat je stvorenjima, Allahova volja uvijek je gornja. Čovjekove nade su nepoznanica, njegov edžel je tačno određen, njegova djela su sačuvana, njegovi nedostaci su skriveni. Zarobljenik je svoje gladi i žrtva svoje sitosti. Uznemirava ga muha, a ubija ga zalogaj. Ne može sebi korist pribaviti niti od sebe štetu otkloniti, ne može smrt i život dati niti život udahnuti. O vjernici, islamski učenaci kažu: Allah je donio Svoju presudu prije nego što je stvorio nebesa i Zemlju – da će uzvisiti onoga ko Mu se pokorava, a uniziti onoga ko Mu se suprotstavi.

Ponos je povezan s pokornošću, a poniženje s grijehom. Koliko čovjek bude poštovao Allahovu volju, toliko će mu Allah dati ponosa i poštovanja u srcima stvorenja. Islam može proći kroz periode slabosti i iskušenja, u kojima će se iskreni istaći strpljenjem i ustrajnošću, a oni bolesnih srca zapasti u očaj i pokleknuće. Što se islama tiče, on je Allahova vjera, zaštićena od promjene i iskrivljenja, kojom je On zadovoljan, i kojom je upotpunio Svoju blagodat prema ljudima.

Islam je savršena i postojana vjera, čuvana i ne iščezava. Ova vjera je uzvišena u svojim propisima, čvrsta u svojim sunnetima i farzovima. Za ovu vjeru mogu nastupiti neki teško dani, ili njene sljedbenike može rastužiti neki bolan događaj, a ta tuga u srcima vjernika predstavlja veličanstven osjećaj i dokaz je Allahovog oživljavanja srca.





Zato, Allah te čuvao, ne uništavaj taj osjećaj očajem niti odustajanjem i pokleknućem s puta istine, jer oni koji su zapali u očaj i pokleknuli na putu istine ne čine štetu nikome osim samima sebi, dok su oni dobri i dobročinitelji u snazi i ponosu, a to je Allahovo dobro, milost i čuvanje prema njima.

Poštovani vjernici, ko spozna Allaha, živjet će čistim, lijepim i ugodnim životom, neće imati straha od stvorenja. Najkraći put do Dženneta je čistoća srca, a čistoću srca nemoguće je postići bez potpunog ostavljanja širka, višeboštva, koji poništava tevhid – vjeru u Jednog Boga, ostavljanja novotarije koja je suprotna sunnetu, ostavljanja prohtjeva koji su suprotni Božijoj volji, ostavljanja nemarnosti koja odvraća od spominjanja Allaha, i ostavljanja strasti koja odvraća od iskrenosti i istinske predanosti Allahu.

O vjernici, opskrba je podijeljena među stvorenjima, pa se nemojte brinuti, i odredba je istina, pa nemojte očajavati. Očisti svoje srce od tri stvari: mržnje, zlobe i rijaluka, pretvaranja, ukraši ga s tri svojstva: istinoljubivošću, iskrenošću i pobožnošću (ustežanjem) i zaštiti ga s troje: predanošću Gospodaru, slijedenjem poslanika Muhammeda i zahvalnošću u lahkoći i teškoći. Dvije stvari neće potrajati: mladost i snaga; dvije stvari su uvijek korisne: velikodušnost i lijepo ponašanje; dvije stvari uzdižu čovjeka: poniznost i ispunjavanje potreba ljudi; dvije stvari otklanjaju iskušenje: sadaka i održavanje rodbinske veze.

Znaj, Allah te sačuvao, da korištenje drugim ljudima uzrokuje ljubav, a uznemiravanje uzrokuje mržnju, slaganje učvršćuje bliskost, a razilaženje razvija neprijateljstvo, istinoljubivost rađa povjerenje, a laž potiče sumnjičavost, lijepo ponašanje privlači, a ružno ponašanje odbija. Znaj, Allah te čuvao, da je strast varka za mozgove i udaljava od istine. Neprijateljstvo odvraća od iskrenog savjeta i pravednosti i navodi čovjeka na sumnju i nepravdu. Ko bude iskren u bratstvu/prijateljstvu, prihvatit će mahane, popraviti će nedostatke, oprostiti će greške.

Povjerenje ne isključuje garanciju i dokaz. Ljudi vole pohvalu, pa nemoj škrtariti s njom, i čuvaj se licemjerstva. Ako ti dođe zabrinuta i tužna osoba, šuti u njenom





prisustvu kao znak saosjećanja i pažnje, ako ti dođe neko s isprikom, prihvati njegovu ispriku, a ako ti dođe s potrebom, ispuni je.

Dragi moji, ako ste sačuvani od praćenja besposličara na društvenim mrežama, zahvalite Allahu, jer malo je onih koji su iskušani time, a da njihova srca nisu opsjednuta, briga uvećana i vrijeme izgubljeno i protraćeno. Znajte da je sklonost ka ogovaranju ljudi jedan od znakova moralnog bankrota.

Ko uposli svoju dušu istraživanjem tuđih mahana, imat će nesređen život i zapostavit će svoje interese. Nemoj trošiti svoje dragocjeno vrijeme na odgovaranje kritičarima. Kada se upotpuni pamet, smanji se govor. Ako bolje razmisliš o ovome, vidjet ćeš da tjelesne mahane pokriva odjeća, a mahane u razmišljanju otkriva rasprava.

Allah vam se smilovao, tri su vrste pametnih ljudi: pametan je onaj ko ostavi dunjaluk prije nego što on njega ostavi, onaj ko sebi sagradi kabur prije nego što uđe u njega, i onaj ko zasluži zadovoljstvo svoga Stvoritelja prije susreta s Njim.

Najveći ljudi su oni koji sebe ne vide velikim, najponizniji su oni koji ne vide svoje dobro, a najdraži Allahu su oni koji najviše koriste drugim ljudima. Uzvišeni kaže: “Onome koji udjeljuje i ne griješi i ono najljepše smatra istinitim – njemu ćemo Džennet pripremiti; a onome koji tvrdiči i osjeća se neovisnim i ono najljepše smatra lažnim – njemu ćemo Džehennem pripremiti.” (El-Lejl, 5–10)

O vjernici, časni Kur’an zaštitio je vaš život, omogućio vam da postignete sreću i objasnio vašu zadaću na ovom svijetu: “... i sve dok si živ, Gospodaru svome se klanjaj!” (El-Hidžr, 99) Kur’an je uredio vaš govor: “Reci robovima Mojim da govore samo lijepe riječi” (El-Isra, 53); usmjerio je tvoje kretanje i tvoj hod: “I, iz oholosti, ne okreći od ljudi lice svoje i ne idi zemljom nadmeno, jer Allah ne voli ni gordog ni hvalisavog” (Lukman, 18). Snizio je jačinu tvog glasa: “... a u govoru ne budi grlat” (Lukman, 19). Zaštitio je tvoj društveni život od svega što ga može oskrnaviti i obezvrijediti: “... i ne ogovarajte jedni druge” (El-Hudžurat, 12). Učinio je tvoje jelo i piće ukusnim, zdravim i lijepim: “I jedite i pijte, samo ne pretjerujte” (El-A’raf, 31)





I sve to objedinio je u jednom ajetu: "Ne povodi se za onim što ne znaš! I sluh, i vid, i razum, za sve to će se, zaista, odgovarati." (El-Isra, 36)

Ako je tako, onda znajte da onaj ko ne bude zahvalan, bit će mu uskraćeno povećanje: "Ako budete zahvalni, Ja ću vam, zacijelo, još više dati." (Ibrahim, 7)

Ko bude nemaran prema spominjanju Allaha, ostat će bez spomena kod Allaha: "Sjećajte se vi Mene, i Ja ću se vas sjetiti." (El-Bekara, 152)

Ko ostavi dovu, Allah mu se neće odazvati: "Pozovite Me i zamolite, Ja ću vam se odazvati!" (Gafir, 60)

Ko ostavi istgfar, traženje oprost od Allaha, nije siguran da će uspjeti: "... i Allah ih neće kazniti sve dok neki od njih mole da im se oprost." (El-Enfal, 33)

Bojte se Allaha, Allah vam se smilovao. Ko želi znati koja je njegova odgovornost i koji je put spasa, neka razmisli o ovome: "Od Gospodara vašeg dolaze vam dokazi, pa onaj ko ih usvaja – u svoju korist to čini, a onaj ko je slijep – na svoju štetu je slijep." (El-En'am, 104)

"Ko čini dobro, u svoju korist čini, a ko radi zlo, na svoju štetu radi." (Fussilet, 46)

"... i onaj ko se uputi Pravim putem – uputio se za svoje dobro, a onaj ko krene stranputicom, krenuo je na svoju štetu, a ja nisam vaš odvjetnik." (Junus, 108)

"... a ko škrtari, na svoju štetu škrtari, jer Allah je bogat, a vi ste siromašni." (Muhammed, 38)

"Onaj ko grijeh uradi – na svoju štetu ga je uradio." (En-Nisa, 111)

"A ko je zahvalan – u svoju je korist zahvalan" (En-Neml, 40)

Ovo je istina, i ovo su granice odgovornosti. Svaki čovjek je talac svojih djela. Nećeš biti opravdan grijesima drugih, niti zabludom onih koji su s Pravog puta skrenuli, niti izdajom onih koji su izdali.

Donosite salavate na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podarenu milost i nepresušnu blagodat, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je objavio: "Allah





“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE 

i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

